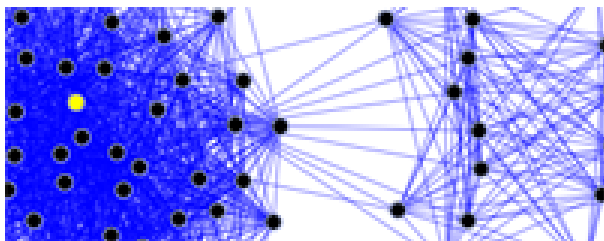

Η ΝΕΑ ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Η ΝΕΑ ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Τρεις καθολικότητες, σύμφωνα με τους μεγάλους στοχαστές του διαφωτισμού και της νεωτερικότητας, ορίζονται ως ρυθμιστικοί παράγοντες στην κοινωνική πραγματικότητα: το κράτος, η αγορά και η κοινωνία των πολιτών.

Όλοι οι κλασικοί της πολιτικής θεωρίας και σκέψης, όπως οι Τζον Λοκ, Άνταμ Σμιθ, Ρουσσώ, Χέγκελ, Μαρξ, Τοκβίλ, Γκράμσι κ.ά., καταπιάνονται ακριβώς με τις σχέσεις και αλληλουχίες που αναφέρονται σε αυτές τις καθολικότητες.

Ωστόσο, δύο από αυτές τις καθολικότητες, το κράτος και η αγορά, μπορούν να θεωρηθούν ως οι «μεγάλες ρυθμιστικές δυνάμεις», που καθόρισαν τις κοινωνικές εξελίξεις και το κυρίαρχο πολιτικοοικονομικό σύστημα του καπιταλισμού καθ' όλη τη διάρκεια των τριών τελευταίων αιώνων της βιομηχανικής εποχής.

Οι θεωρητικές αναφορές στην κοινωνία των πολιτών σε ελάχιστες περιπτώσεις διαχωρίζονται από την επίδραση του κράτους και της αγοράς, προφανώς γιατί οι θεσμοί της είναι ανίσχυροι.

Σε όλη αυτή την περίοδο, αντιθέτως, η κοινωνία των πολιτών είχε δυναμική παρουσία μόνο κατά τη διάρκεια των επαναστατικών περιόδων, υποτασόμενη πάντοτε, δια μέσου των κομμάτων, στην εξουσία του κράτους και την ηγεμονία της αγοράς. Έτσι εμφανίζεται ως ένας χώρος που περισσότερο χρησιμοποιείται από τις κομματικές ηγεσίες και δεν υπαγορεύει πολιτική.

Η ιεραρχική οργάνωση της κοινωνίας και της παραγωγής δεν επέτρεπε την αυτόνομη οργάνωση της κοινωνίας των πολιτών, πέρα από το συνδικαλισμό και τη συντεχνιακή αντίληψη, που κι αυτές οι εκφάνσεις της υποτάσσονται στον κομματισμό. Ως εκ τούτου, ο ρόλος της δεν μπόρεσε να είναι ανεξάρτητος και πρωταγωνιστικός.

Σε περιόδους κοινωνικής ειρήνης, ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών περιοριζόταν στη δημιουργία συναίνεσης και ενσωμάτωσης στο πλαίσιο του έθνους-κράτους και, πολλές φορές, ως έκφραση οργανωμένων μειοψηφιών διαφόρων κοινωνικών ομάδων και lobbies. Σήμερα, έχοντας υπ' όψιν το ρόλο της μιντιοκρατίας στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και κατασκευής συναίνεσης, μπορούμε να αντιληφθούμε ότι παραδοσιακά οι καθοδηγητές γνώμης προέρχονται, κυρίως, από τους θεσμούς της κοινωνίας των πολιτών.

Ο κατακερματισμός των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών σε ομάδες θεματικού ενδιαφέροντος και συντεχνιακών συμφερόντων, ασφαλώς δεν επέτρεπε στις οργανώσεις αυτές να θέτουν ανεξάρτητα ζητήματα συλλογικής κοινωνικής έκφρασης, πέραν των κομμάτων και του κράτους,

Ο κατακερματισμός των οργανωμένων μειοψηφιών εξυπηρετούσε και εξυπηρετεί ακόμη την ηγεμονία του κράτους και της αγοράς και τις αντίστοιχες καθολικότητες.

Διαβάστε ολόκληρη την εισήγηση του κ. Τακτικού με τις παρακάτω ενότητες, πατώντας εδώ.

- Η ΝΕΑ ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
 - Ο ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ
- ΤΟΚΒΙΛ ΚΑΙ ΓΚΡΑΜΣΙ: ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΤΙΚΡΙΣΤΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
 - Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ
 - ΤΑ ΝΕΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
 - ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
- Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
- ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΩΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
 - ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
 - ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ
- ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΜΙΚΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΠΟΛΟΥΣ: ΚΡΑΤΟΣ, ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
 - Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
- ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Βασίλης Τακτικός, διευθυντής της εφημερίδας "Οίκopress",

Εκπρόσωπος της ΜΚΟ ΕΡΥΜΑΝΘΟΣ

30 Απριλίου 2009